

[Arbejdsministeren]

ter, som jeg har haft lejlighed til at drøfte dels med ledelsen i Kvindeligt Arbejderforbund, dels med lokale repræsentanter for Kvindeligt Arbejderforbund. Jeg er blevet inviteret til at studere resultaterne her i løbet af sommerferien og har med glæde taget imod invitationen.

I dette forsøg i to amter er det fagforeningerne, der laver et direkte opsøgende arbejde i forhold til virksomhederne, støtter deres medlemmer i at komme ud på virksomhederne, er med til at definere, hvilket forløb de pågældende skal ind på, og er med til at lave kurser, der motiverer dem og giver dem selvtilid.

Dette forsøg er så spændende, at jeg har sagt til ledelsen i Kvindeligt Arbejderforbund, at Arbejdsministeriet meget gerne vil medvirke til at etablere et fælles grundlag for en ansøgning til EFs socialfond med henblik på at få forsøget gradvis spredt ud over hele landet finansieret af Kvindeligt Arbejderforbund, af EFs socialfond og af Arbejdsministeriet. Det er i hvert fald et forsøg, som vil komme helt ud og vil dreje sig om lige præcis de målgrupper, vi taler om her. Vi er altså rent faktisk i vores planlægning af den yderligere indsats meget opmærksom på, at det er vigtigt at komme helt ud og få de lokale grupper i fagbevægelsen og arbejdsgiverne lokalt til at spille sammen om at give tilbud til de grupper, der har mest behov for det.

Både fru Elisabeth Bruun Olesen og fru Lilli Gyldenkilde var inde på de høje arbejdsløshedstal for kvinder i mandefag. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får foranstaltet en nærmere undersøgelse af baggrunden for disse tal, og det har jeg tænkt mig at sætte i værk, for selv om vi ikke ved alt i Arbejdsministeriet, som hr. Estrup var inde på, gør vi noget for til stadighed at komme til at vide mere og mere, og dette her er også et tema, jeg gerne vil have analyseret.

Det hænger bl.a. sammen med, at jeg så sent som i går fik den oplysning, at den høje kvindearbejdsløshedsprocent, der er i Metals A-kasse bestemt ikke må tages som udtryk for, at det er de kvinder, der går ind i mandefag, der har en høj arbejdsløshed. Det er udtryk for, at man har slået kassen sammen med guld- og sølvbranchen; da der dér var mange kvindelige ansatte, men antallet af ansatte i guld- og sølvbranchen er faldet væsentligt, er der altså en høj arbejdsløsheds-

procent blandt kvinderne i Metals A-kasse. Men arbejdsløshedsprocenten for de kvinder, der har uddannet sig netop i de traditionelle metalfag, er på niveau med arbejdsløshedsprocenten for mændene.

Det var en oplysning, jeg som sagt fik så sent som i går, og jeg har ikke haft lejlighed til at se dokumentationen for det, men det var i hvert fald noget, der inspirerede mig til at sige, at det må være vigtigt at få undersøgt og analyseret og i givet fald gennemhullet de tal, som kom frem i den offentlige debat for kort tid siden, for at der ikke skal opstå myter om, at det ikke kan betale sig. Det sætter vi altså i gang.

Hr. Estrup var inde på spørgsmålet om, hvad det egentlig er, der virker, og hvad det er, der ikke virker, og at vi måske ikke ved nok om det. Undervisningsministeren har svaret på det for så vidt angår de specifikke projekter, men jeg tror godt, man kan tillade sig at sige, at vi sandelig ved en hel del om, hvorvidt det er den generelle økonomiske politik og den generelle samfundsudvikling, der betyder noget, eller hvorvidt det er de specifikke projekter, der betyder noget. Der er for mig at se ingen tvivl om, at den generelle beskæftigelsesudvikling er den helt dominerende faktor, og at det derfor er vigtigt systematisk og vedvarende at arbejde frem mod øget beskæftigelse.

Når jeg tør sige, at det er det, der er det vigtigste, er det, fordi vi i Arbejdsministeriet faktisk godt kan forklare, hvorfor der er sket den vending i løbet af 1986. Vi kan i hvert fald forklare hovedårsagen til, at udviklingen i retning af, at kvindeandelen blev højere og højere, vendte i løbet af 1986, så der blev færre og færre. Det er nemlig et udtryk for den beskæftigelsesmæssige forskydning, der har været mellem brancherne i 1986.

Den periode, hvor udviklingen var sådan, at kvindeandelen af arbejdsløsheden blev stadig højere, var den periode, hvor vi havde den kraftige vækst i beskæftigelsen i metalindustrien og i bygge- og anlægsbranchen, to typiske mandebrancher, og derfor er det mændene, der havde den stigende andel i beskæftigelsen. Som bekendt skete der i 1986 en udfladning inden for de to områder, så spredningen på ledighedsfaldet mellem de forskellige A-kassegrupper gradvis er blevet mindre, og i slutningen af 1986 var ledigheden inden for byggefagenes, metalarbejder-